

[Korsgaard.]

missionerne, der laver Lovene, og naar man der bliver enig, kan den ansvarlige Regering ikke foretage nogen Ændring?

Derimod maa jeg paa det bestemteste protestere. Et Lovforslag, som det ligger fremme, maa være Udtryk for, at Regeringen, og deraf følger vel ogsaa Regeringspartierne, anser det for fuldt ud godt og rigtigt. Skal der overhovedet være nogen som helst Mulighed for i Fremtiden at gøre Tjenestemandsspørgsmaalet mindre politisk, hvad jeg ogsaa i høj Grad kunde ønske, saa maa dog den første Betingelse være, at den Regering, der fremsætter Forslag om disse Forhold og faar det vedtaget, maaske praktisk talt uændret, ikke har Lov til sige, at egentlig er dette Forslag ikke, som jeg kunde ønske det, thi saa er vi ude i en saadan Uærlighed, at det bliver fuldkommen umuligt at vide, hvad de paagældende Regeringer vil.

Jeg protesterer derfor mod denne Udtalelse og fastslaar, at for saa vidt dette Forslag gennemføres saa nogenlunde uændret, er det et Udtryk for, hvad den siddende Regering har ønsket skulde blive til Lov overfor dette Spørgsmaal, og saa har man ikke Lov til at skyde sig ind under, at hvis det havde været mig alene, vilde det være blevet anderledes.

Nissen: Der har fra de ærede Medlemmer, der har siddet i Kommissionen vedrørende dette Lovforslag, lydt mange gode Ord til Fordel for det, og det skulde da ogsaa være en daarlig Moder, der vilde tale nedsættende om sit eget Barn. Jeg for mit Vedkommende vil gerne give de ærede Medlemmer min fulde Anerkendelse for deres Arbejde. Der er vist ikke Spor af Tvivl om, at hvad den tekniske Konstruktion angaar, byder dette Lovforslag paa Fordele fremfor den nugældende Lov.

Men der er noget ved dette Lovforslag, der gør, at det er meget vanskeligt at staa bagved det og tage Ansvaret for det, og det er dette, at det koster Penge. Det koster godt 3 Mill. Kr. Det har staaet i alle Landets Aviser, og enhver, der læser Aviser, vil derfor vide, at saa meget koster det. Men det er efter min Mening et meget svagt Punkt ved dette Lovforslag netop paa dette Tidspunkt, hvor Landbruget og andre frie Erhverv vaander sig under de smaa Konjunkturer, under Krisen.

Det er meget muligt, at det var nødvendigt at gennemføre en Regulering af Tjenestemandslønningerne, men jeg synes, at det maatte kunne være undgaaet, at

det vilde koste godt 3 Mill. Kr. Hvorfor kunde en saadan Lønregulering ikke komme til at hvile i sig selv? Det vilde dog have været ganske naturligt. Naar Tjenestemændene ikke har klaget over deres Lønninger i de Tider, da Priserne laa højere, var der jo ingen Grund til at skride til en Lønforhøjelse netop paa det nuværende Tidspunkt, hvor Konjunkturerne gaar ned Dag for Dag. Jeg tænker, at der er mange, der vil forstaa det Synspunkt, at det er meget svært at gaa ind for en Lønforhøjelse netop paa det nuværende Tidspunkt.

Men Lovforslaget lider af en Fejl mere. Der er egentlig ingen Tilfredshed med det fra nogen Side. Tjenestemændene selv er ikke tilfredse med det. Naar man taler med Enkeltmænd omkring paa Landet og i Byerne, siger de: Gør bare ingen Foranstaltninger for vort Vedkommende, det betyder saa uhyre lidt, lad det bare ligge, lad os ikke gøre nogen Fortræd med Lønforhøjelser paa det nuværende Tidspunkt! Og danske Medborgere indenfor Landbruget og andre Erhverv kan endnu meget mindre forstaa, at det skulde være nødvendigt paa det nuværende Tidspunkt at gaa til en Lønforhøjelse; det kan de slet ikke faa ind i deres Pære.

Endvidere er Lovforslagets ærede Fortalere jo heller ikke tilfredse med det. De fremlægger dette Forslag, taler for det, men med det samme beder de egentlig alle sammen undskylde, at de kommer frem med det. Saaledes ligger det; naar man sidder nede i Salen og hører til, faar man det Indtryk, at naar de har gjort sig til Talsmænd for Lovforslaget og sagt lidt om det, beder de egentlig bagefter om Forladelse for, at de er fremkommet med det.

Og endelig vil jeg gerne sige, at man kan jo ikke baade puste og have Mel i Munden. Der er mange, der rejser omkring i Landet og taler om Tilpasning, det hele skal tilpasses, saaledes at det passer ind i hinanden. Men samtidig med at man taler om Tilpasning, gaar man ind for en Lønforhøjelse. Det passer jo heller ikke sammen.

Jeg kan af de Grunde, jeg her har fremført, ikke være med til at fremme dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg vilde beklage, om det blev ophøjet til Lov, uden at der foretoges store Ændringer i det, naar det nu gaar i Udvalg. Man maa nemlig hellere ingenting foretage sig og ingen Love lave, naar man paa Forhaand